

ufuldkomne Tilstand, thi det indrømmer jeg, den er. Befolkningen kan vel være tjent med det, som det er, men jeg er sikker paa, at selv om den højtærede Minister og Hæretallet ikke synes om det, saa vilde Opfinderne i deres store Almindelighed gerne gøre denne Handel med os. Havde vi dem her i Salen, skulde de nok sige, ja til vort Tilbud, til vore Forlangender. Om den højtærede Minister og Hæretallet vil det, er jo et andet Spørgsmaal og for Resten et Spørgsmaal, som jeg ikke skal stønne over. Men jeg siger: Skulle vi foretage et efter min Mening Tilbage- skridt fra det nuværende, lad os saa hellere blive staaende ved det nuværende. De Herrer skulle nok komme under et saadant Pres fra Opfindernes Side, at de til sidst gaa ind paa det, som Mindretallet her byder, thi det er ikke saa lidt. Med disse Bemærkninger anbefaler jeg nok en Gang at stemme for Mindretallets i øvrigt meget ustyldige Forslag. Det er ikke noget stort Indgreb i bestaaende Retigheder. Det er ikke mere, end hvad det ærede Ting, særlig de ærede Medlemmer, der i det hele og store ikke holde, saa overmaade meget af Beskyttelse, godt kunne være med til, og det endda med Fornøjelse.

Indenrigsministeren (Singerlev):

Det ærede Udvalg har stillet et Forslag under Nr. 4, som jeg kan tiltræde og altsaa haaber at se vedtaget; det er en Retselse, som er nødvendig. Under Nr. 2—3 og 5—7 har et æret Medlem (Trier) stillet forskellige Redaktionsændringer. Det første af disse Forslag har jeg intet at erindre imod. Det forekommer mig ogsaa at kunne siges at være en ret heldig Ordning af Stoffet og indeholder ingen Realitetsændring. Jeg skal med det samme sige, at Forslagene under Nr. 5 til 7 skal jeg ingen Indvending gøre imod. Nr. 3 ønsker jeg at indtale mig lidt om. Jeg ser meget vel, at det ærede Medlem har Ret deri, at der i Lovforslagets § 3 staar, at den, som først har indgivet Ansøgningen, skal være fortrinnsberettiget til at faa Patent. Det er altsaa ganske sikkert, at „indgivet“ er benyttet paa det Sted i Lovforslaget, hvor Hovedbestemmelsen egentlig kan siges at være, og hvor det er vigtigt at bruge det korrekte Udtryk. Senere i § 6 staar der „indleveret“. Hvis man nu vilde spørge mig: Skilket af disse to Udtryk er det heldigste for at betegne Tanken, saaledes som det bør betegnes i de paagældende Paragraffer? — maa jeg sige, at det er Ordet „indleveret“. Jeg vilde derfor have fundet det heldigere, om man i § 3 havde rettet Ordet „indgivet“ til „indleveret“; det kan jo for Resten ske paa et senere Stadium.

Jeg skal sige hvorfor. Naar der staar „indleveret“, er der ikke Tvivl om, at det er sigtet til det Tidspunkt, hvor Ansøgningen er modtaget af Patentkontoret, og det vil let ses, at det er en meget betydende Bestemmelse, idet den gaar ud paa, at naar flere søge Patent paa samme Opfindelse, skal den have fortrinnsvis Udgang, som først har „indgivet“ eller, som jeg mener, „indleveret“ Ansøgningen. Det kan altsaa blive af meget stor Betydning, at denne Ansøgning er kommen ind til den vedkommende Patentkommission, og derfor forekommer det mig rigtigere at sige, at den er „indleveret“. Maa jeg give et Eksempel. Hvis en Mand sidder her nede i Rigsdagen og skriver en Ansøgning om et Patent — det kan jo tænkes, det er ikke umuligt — og han saa lægger Ansøgningen i en Konvolut og gaar ud og lægger den i Postkassen, saa vilde han kunne gaa ind og sige til et andet Medlem: Nu har jeg „indgivet“ en Ansøgning om Patent. Det vil ikke kunne nægtes, det vil han med Føje kunne sige, men han kan ikke gaa ind og sige: Nu har jeg „indleveret“ en Ansøgning om Patent, det kan han først sige, naar han er sikker paa, den er bleven modtaget paa det paagældende Sted. Det vil let ses, at det ogsaa kan overføres paa Postforsendelser, endogsaa Postforsendelser til Udlandet. Derfor mener jeg at „indlevere“ er det bedste af de to Udtryk, men jeg erkender forøvrigt, at Udtrykket bør være det samme i § 3 og § 6, men det havde som sagt været bedre at vælge Udtrykket „indlevere“, thi dets Betydning er mere utvivlsomt. Hvis man her ombytter det med det andet Udtryk „indgive“, bør man være enig om, at begge Udtryk skulle være synonyme, og det ærede Medlems Ændring er jo heller ikke stillet i anden Hensigt, end at det skulde være en anden Affattelse, en Redaktionsændring. Men jeg indrømmer som sagt, at det, at der staar „indgivet“ det ene Sted og „indleveret“ det andet, kan give Anledning til Tvivl. Jeg skal imidlertid være opmærksom paa dette Forhold.

Der er endelig stillet et Ændringsforslag af 5 ærede Medlemmer, og jeg kan jo i det væsentlige slutte mig til den ærede Ordførers Udtaalelser om og Fortælling af dette Ændringsforslag, som jeg haaber ikke maa blive vedtaget, uagtet det ærede Medlem, der er Ordfører for Forslagsstillerne, strørr alt muligt Sukker paa det i saa stort Omfang, som det er det ærede Medlem muligt, men jeg haaber desuagtet, at man ikke vil vedtage det. Det ærede Medlem mener, det er en ustyldig Forandring, og